

SERVICIUL SOLUTIONARE CONTESTATII

DECIZIA nr. 20/20.01.2009
privind solutionarea contestatiei formulata de **SC X SRL**
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale X - Serviciul antifrauda fiscala si vamala prin adresa nr. x, completata cu adresa x, inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x si nr. x, cu privire la contestatia **SC X SRL** cu sediul in X, str. x

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale X sub nr. x il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x, prin care organul vamal a stabilit in sarcina societatii o diferenta de drepturi vamale de import in suma totala de x lei si majorari de intarziere aferente in suma de x lei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului X este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata **SC X SRL** sustine urmatoarele:

- in data x a depus la Biroul vamal X DVI nr. X prin care a importat marfuri conform certificatului de origine EUR 1 inlocuitor seria I nr. x emis in Zona libera Svilengrad x la data de x, care atesta ca marfurile provin din Turcia, platind si taxele vamale si fiscale datorate;

- in data de x i-a fost comunicata Decizia nr. x impreuna cu procesul verbal nr. x si anexele acestuia prin care i s-a adus la cunostinta ca in urma corespondentei purtate cu autoritatea vamala din x certificatul de origine EUR 1 inlocuitor seria I nr. x ar fi fals, originea marfurilor a fost eronata, iar din aceste motive au fost stabilite drepturi de import in suma totala de x lei si majorari de intarziere aferente in suma de x lei;

- nu au fost respectate dispozitiile art. 16 alin. (7) din OG nr. 2/2001 in sensul ca in momentul incheierii procesului verbal, agentul constatator era obligat sa-i aduca la cunostinta dreptul de a face obiectiuni cu privire la continutul actului de constatare;

- din facturile de achizitie rezulta ca aceasta marfa a fost cumparata de societate de la o firma din Bulgaria din zona libera Svilengrad care a eliberat certificatul de origine EUR 1 inlocuitor seria I nr. x si ca aceasta provine din Turcia si a fost transportata in Bulgaria cu transporturi de tonaj mic;

- dupa 2 ani de la import, de la efectuarea formalitatilor si plata taxelor vamale si a celor fiscale, autoritatile au constatat ca acest certificat de origine ar fi fals si au emis decizia de regularizare;

- indiferent cu care dintre autoritati s-ar fi purtat corespondenta referitoare la originea comunita a marfurilor, aceasta nu i-a fost comunicata de catre autoritatile vamale, iar pana la comunicarea vreunui document in acest sens apreciaza ca sustinerile autoritatilor sunt nedovedite;

- in ipoteza ca adresa nr. x ar exista, aceasta nu ar fi fost suficienta pentru ca autoritatile romane sa constate ca certificatul de origine ar fi nereal sau fals, deoarece acest lucru nu l-ar putea constata decat autoritatile vamale turce in calitate de stat emitent;

In concluzie, societatea sustine ca fiind de buna credinta, nu poate fi obligata sa achite diferentele de import, si cu atat mai putin majorarile de intarziere, stiut fiind faptul ca acestea sunt adaugate numai unei creante certe, ori daca certrificatul de origine ar fi fost nereal, creanta acesteia devine certa numai in momentul comunicarii deciziei de regularizare (x), si numai de la aceasta data puteau fi calculate majorari de intarziere, si pe cale de consecinta, solicita admiterea contestatiei si anularea deciziei de regularizare nr. x.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x organele vamale din cadrul Directiei regionale pentru accize si operatiuni vamale X au recalculat drepturile vamale de import aferente importurilor de bunuri cu efectuate cu DVI nr. I x, stabilind o diferenta de drepturi vamale in suma totala de x lei.

Recalcularea drepturilor de import s-a efectuat in conformitate cu prevederile Legii nr. 141/1997, HG nr. 1114/2001, Legii nr. 86/2006, HG nr. 707/2006, Regulamentul (CEE) NR. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar si in baza adresei Autoritatii Nationale a Vamilor – Directia Tehnici de Vamuire si Tarif Vamal nr. x, ca urmare comunicarii de catre Administratia vamala bulgara a faptului ca bunurile acoperite de certificatul EUR 1 nr. x, nu sunt de origine turca, deci nu se poate acorda regimul tarifar preferential.

Deasemenea, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x au fost stabilite majorari de intarziere aferente drepturilor vamale in suma de x lei, in conformitate cu prevederile art. 115 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

III. Luand in considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor vamale, sustinerile societatii si prevederile legale pe perioada supusa controlului se retin urmatoarele:

SC X SRL este inregistrata la Registrul Comertului X sub nr. x, CUI x.

3.1. Cu privire la drepturile vamale in suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x.

Cauza supusa solutionarii este daca contestatara poate beneficia de regim vamal preferential, in conditiile in care Administratia vamala bulgara in urma controlului “a posteriori” a comunicat faptul ca pentru bunurile acoperite de certificatul EUR 1 nr. X, nu se poate acorda regimul vamal preferential.

In fapt, SC X SRL a efectuat conform DVI nr. Xun import de imbracaminte, incaltaminte etc. din Bulgaria prin Biroul vamal X pentru care a solicitat acordarea regimului preferential declarand ca marfurile sunt de origine Turcia. In acest sens a depus la biroul vamal certificatul de origine inlocuitor al marfurilor EUR 1 nr. x, obtinand exceptarea de la plata taxelor vamale

Ulterior, Directia Tehnici de Vamuire si Tarif Vamal din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor, prin adresa nr. x, a comunicat Directiei regionale pentru accize si operatiuni vamale X faptul ca, in urma verificarii "a posteriori", s-a constatat ca bunurile acoperite de certificatul EUR 1 nr. x **nu sunt de origine turca si nu poate beneficia de regimul tarifar preferential.**

La dosarul cauzei se afla adresa nr. x prin care administratia vamala bulgara a comunicat faptul ca, urmare verificarilor efectuate asupra certificatelor eliberate in Turcia pentru aceleasi bunuri acoperite de certificatul EUR 1 nr. x s-a constatat ca certificatele emise in Turcia nu sunt autentice si nu au fost vizate de administratia vamala turca si drept urmare **certIFICATELE DE ORIGINE INLOCUITOARE EMISE IN BULGARIA NU SUNT VALIDE.**

Ca urmare, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x **au fost stabilite** drepturi vamale in suma de x lei.

In drept, art.284 din Codul vamal al Romaniei, aprobat prin Legea nr.86/2006:

"Operatiunile vamale initiate sub regimul prevazut de reglementarile vamale anterioare intrarii în vigoare a prezentului cod se finalizeaza potrivit acelor reglementari."

Conform prevederilor art. 660, alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin H.G. nr. 707/2006: *"operatiunile pentru care s-au depus declaratii vamale sub regimul prevazut în reglementarile vamale anterioare prezentului regulament se deruleaza si se încheie în conformitate cu acele reglementari"*.

In ceea ce priveste acordarea unui regim tarifar favorabil, la art. 68 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei se prevede ca:

"(1) Unele categorii de marfuri pot beneficia de un tratament tarifar favorabil, în functie de felul marfii sau de destinatia lor specifica, potrivit reglementarilor vamale sau acordurilor si conventiilor internationale la care România este parte.

(2) Prin tratament tarifar favorabil se înțelege o reducere sau o exceptare de drepturi vamale, care poate fi aplicata si în cadrul unui contingent tarifar."

Potrivit art. 105, art. 106 si art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al Romaniei, aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001:

"Art. 105. - Preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu.

Art. 106. - Biroul vamal poate solicita autorității emitente a certificatului de origine a marfurilor verificarea acestuia în urmatoarele cazuri:

a) când se constata neconcordanțe între datele înscrise în dovada de origine și celelalte documente care însoțesc declarația vamala. În acest caz regimul preferențial se acorda numai dupa ce se primește rezultatul verificarii, care atesta conformitatea;

b) când se constata neconcordanțe formale care nu impieteaza asupra fondului. În aceste cazuri autoritatea vamala acorda regimul preferențial și ulterior solicita verificarea dovezii de origine;

c) în orice alte situații decât cele prevazute la lit. a) și b), în care autoritatea vamala are îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine. În acest caz regimul preferențial se acorda și ulterior se solicita verificarea dovezii de origine.

Art. 107. - În toate cazurile în care în urma verificarii dovezilor de origine rezulta ca acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiata, autoritatea vamala ia masuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.

Potrivit art. 78 si art. 201 din Regulamentul (CEE) NR. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

“Art. 78 (1) Autoritatile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, **pot modifica declaratia dupa acordarea liberului de vama pentru marfuri.**

(2) Autoritatile vamale, dupa acordarea liberului de vama și pentru a se convinge de acuratetea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale si datele referitoare la operatiunile de import sau export cu privire la marfurile în cauza sau la operatiunile comerciale ulterioare în legatura cu aceste marfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricarei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operatiunile mentionate sau al oricarei alte persoane aflate în posesia documentului si a datelor mentionate în scopuri comerciale. Aceste autoritati pot verifica de asemenea marfurile când este înca posibil ca ele sa fie prezentate.

(3) Atunci când revizuirea unei declaratii sau un control ulterior indica faptul ca dispozitiile care reglementeaza regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informatii incomplete sau incorecte, autoritatile vamale, în conformitate cu dispozitiile prevazute, trebuie sa ia masurile necesare pentru reglementarea situatiei, tinând seama de orice informatie noua de care dispun.

Art. 201 – (2) O datorie vamală se naște în momentul acceptării declaratiei vamale în cauză”.

Conform art. 16 "Conditii generale" pct. 1 din **Protocolul nr. 7** referitor la definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa, anexa la Acordul european instituind o asociere între Romania, pe de o parte, si Comunitatile Europene si statele membre ale acestora, pe de alta parte:

"Produsele originare din Comunitate beneficiaza la importul in Romania si produsele originare din Romania beneficiaza la importul in Comunitate de prevederile acordului prin prezentarea:

a) **fie a unui certificat de circulatie a marfurilor EUR 1**, al carui model este prezentat in anexa nr. III,

b) **fie**, in cazurile specificate la art. 21 paragraful 1, a **unei declaratii**, denumita in cele ce urmeaza "**declaratie pe factura**", data de exportator pe o factura, pe o nota de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele in cauza, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor; textul declaratiei pe factura figureaza in anexa nr. IV ".

Totodata, potrivit art.32 din **Protocolul nr. 7:**

*“1. Verificarea ulterioara a dovezilor de origine se efectueaza **prin sondaj sau** ori de câte ori autoritatile vamale ale tarii importatoare au suspiciuni întemeiate în legatura cu autenticitatea acestor documente, caracterul original al produselor în cauza sau cu îndeplinirea celorlalte conditii stipulate în acest protocol.*

*2. În vederea aplicarii prevederilor paragrafului 1, **autoritatile vamale ale tarii importatoare returneaza certificatul de circulatie a marfurilor EUR 1 si factura**, daca a fost prezentata, declaratia pe factura sau o copie de pe documente autoritatilor vamale ale tarii exportatoare, indicand, daca este cazul, motivele de fond si de forma care justifica o ancheta. Orice documente sau informatii obtinute, care sugereaza ca informatiile furnizate in dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovada a cererii de verificare."*

Potrivit dispozitiilor legale precitate pentru a beneficia de un tratament tarifar preferential la importurile de marfuri este necesara existenta fie a unui certificat de origine, fie a unei declaratii data pe factura de import. In situatia in care in urma verificarii se constata ca dovada de origine nu este conforma se procedeaza la recuperarea datoriei vamale.

Rezulta ca, prin verificarea ulterioara, pe baza sondajului, a dovezilor de origine prezentate la vamuirea bunurilor importate, **autoritatile vamale si-au exercitat dreptul sau de apreciere**, clar stipulat la art. 32 din Protocolul nr. 7.

Se retine ca art. 32 din Protocol da dreptul autoritatilor vamale ale tarii importatoare sa verifice ulterior dovezile de origine pe baza sondajului, neconditionand (conjunctia <<sau>>) in vreun fel aceasta verificare de existenta unor suspiciuni intemeiate in legatura cu autenticitatea documentelor prezentate in vederea vamuirii.

Prin urmare, sustinerile societatii privind "reaua intentie a verificarii ulterioare" nu au nicio fundamentare si reprezinta simple aprecieri pro-causa, in conditiile in care textele de lege anterior citate acorda autoritatilor vamale dreptul la verificarea "a posteriori", fara restrictii, a oricarei dovezi de origine.

De asemenea, nu are nici un suport sustinerea societatii privind nemotivarea rezultatelor verificarii ulterioare, in conditiile in care in adresa autoritatii vamale bulgare se mentioneaza expres faptul ca, in baza verificarilor intreprinse, marfurile nu sunt de origine in turca.

De altfel, raspunsul primit de la autoritatile vamale bulgare este conform cu prevederile alin. (5) al art. 32 din Protocol nr. 7 care prevede:

"Autoritațile vamale care solicita verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificarii cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie sa indice cu claritate daca documentele sunt autentice, **daca produsele în cauza pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și daca îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.**"

In consecinta, aceasta firma este obligata sa ofere autoritatilor vamale din propria tara, la cererea acestora, "dovada caracterului originar al produselor"; or, in cazul in speta, autoritatile vamale bulgare au verificat si au stabilit ca bunurile acoperite de certificatul inlocuitor x nu sunt de origine turca, motivat de faptul ca precertIFICATELE EUR x si C x din x, emise de tara exportatoare, in speta Turcia nu sunt autentice si nu au fost vizate de administratia vamal turca si pe cale de consecinta certificatul de origine inlocuitor emis de vama bulgara nu este valid.

Afirmatia societatii ca nu poate fi obligata sa achite diferentele de importuri, stiut fiind faptul ca acestea sunt adaugate numai unei creante certe, ori daca certificatul de origine ar fi fost nereal, creanta acesteia devine certa numai in momentul comunicarii deciziei de regularizare (x) nu poate fi retinuta ca favorabila in solutionarea contestatiei intrucat potrivit art. 141 si art. 148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei prevede:

"Art. 141- 1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

Art. 148. - (1) Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale".

In acest sens, art. 3 lit. s) si t) din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei prevede :

"În aplicarea prevederilor prezentului cod, prin termenii de mai jos se înțelege:

- declarație vamală - actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat;

- declarant - persoana care întocmește și depune declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia este întocmită declarația vamală de către mandatar sau comisionar"

De asemenea, Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei aprobat prin HG nr. 1114/2001 prevede:

“**Art. 39. - (1)** Declararea mărfurilor și prezentarea lor pentru vămuire se fac de către importatori, exportatori sau reprezentanți ai acestora, prin depunerea unei declarații vamale în detaliu, în formă scrisă, în termen de 30 de zile de la data depunerii declarației sumare.

Art. 40 - Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, **are valoarea unei declarații pe propria răspundere** a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;
- c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat”.**

Art. 42. -(2) Data declarației vamale în detaliu acceptată este data înregistrării ei și determină stabilirea și aplicarea regimului vamal”.

De asemenea, invocarea de către contestatara a faptului ca in ipoteza in care adresa nr. x ar exista, aceasta nu ar fi fost suficienta pentru ca autoritatile romane sa constate ca certificatul de origine ar fi nereal sau fals, deoarece acest lucru nu l-ar putea constata decat autoritatile vamale turce in calitate de stat emitent nu are nici o relevanta in solutionarea favorabila a cauzei, intrucat potrivit prevederilor legale precitate obligatia verificarii ulterioare a dovezilor de origine revine autoritatilor vamale ale tarii importatoare, in cazul in speta Bulgaria, iar pentru daunele suferite prin punerea la dispozitia sa a unor documente neconforme aceasta avand posibilitatea sa se indrepte impotriva exportatorului sau furnizorului, potrivit clauzelor contractuale negociate intre parti.

Afirmatia contestatarei, precum ca dupa 2 ani de la import, de la efectuarea formalitatilor si plata taxelor vamale (eronata sustinerea deoarece tocmai in baza certificatului neconform a beneficiat de regim preferential - fara taxe vamale) si a celor fiscale, autoritatile au constatat ca acest certificat de origine ar fi fals si au emis decizia de regularizare nu poate fi retinuta intrucat autoritatile vamale au dreptul conform art. 61, alin. (1) si (2) din Codul Vamal al Romaniei, aprobat prin Legea nr.141/1997 ca intr-o perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vama, sa efectueze control vamal ulterior verificand orice documente, registre, evidente referitoare la marfurile vamuite, astfel:

“(1) Autoritatea vamala are dreptul ca, într-o perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vama, sa efectueze controlul vamal ulterior al operatiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamala verifica orice documente, registre si evidente referitoare la marfurile vamuite. Controlul se poate face la oricare persoana care se afla în posesia acestor acte sau detine informatii în legatura cu acestea. (...) “

In lipsa unor elemente de fond intemeiate, contestatara a invocat aspecte de ordin formal, pentru a fi exonerata de la plata sumelor ce le datoreaza bugetului de stat, corect calculate din moment ce nu s-au depus documente din care sa rezulte o alta situatie de fapt decat cea comunicata de autoritatile vamale bulgare si retinuta prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x, prin care s-a stabilit in sarcina contestatarei in mod legal o diferenta de drepturi vamale de import in suma totala de x lei.

3.1. Cu privire la majorarile de intarziere aferente taxelor vamale, comisionului vamal si taxei pe valoarea adaugata in suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x.

Cauza supusa solutionarii este daca constestatara datoreaza majorarile de intarziere in suma de x lei in conditiile in care prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind

obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x s-a retinut in sarcina acesteia debite de natura drepturilor vamale in suma de x lei.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x au fost stabilite taxe vamale in suma de x lei, comision vamal in suma de X lei si taxa pe valoare adaugata in suma de x lei pentru DVI nr. I x.

Asupra taxelor vamale, comisionului vamal si taxei pe valoarea adaugata au fost calculate majorari de intarziere pentru perioada x:

- x lei - majorari de intarziere aferente taxelor vamale;
- x lei – majorari de intarziere aferente comisionului vamal;
- x lei - majorari de intarziere aferente TVA.

Calculul de majorari de intarziere a fost reglementat in perioada pentru care au fost calculate de O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura, republicata astfel:

“Art. 119 (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

Art. 120 (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv”.

Afirmatia societatii, precum ca fiind de buna credinta, nu poate fi obligata sa achite diferentele de importuri, si cu atat mai putin majorarile de intarziere, stiut fiind faptul ca acestea sunt adaugate numai unei creante certe, ori daca certrificatul de origine ar fi fost nereal, creanta acesteia devine certa numai in momentul comunicarii deciziei de regularizare (x), si numai de la aceasta data puteau fi calculate majorari de intarziere nu poate fi retinuta in solutionarea contestatiei intrucat art. **141 alin. (1)** din Legea 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei prevede ca “[...] **datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale**”, iar potrivit art. **148 alin. (1)** din acelasi act normativ **“Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale”.**

In cazul in speta datoria vamala a luat nastere la data inregistrarii declaratiei vamale nr. I x, respectiv x si pe cale de consecinta organele vamale in mod corect si legal au calculat majorari de intarziere incepand cu data de x, termenul de scadenta a obligatiei de plata a drepturilor vamale pana la data x, cand a fost emisa decizia nr. x.

Avand in vedere dispozitiile legale sus invocate precum si principiul de drept potrivit caruia accesoriul urmeaza principalul, societatea datoreaza majorarile de intarziere aferente drepturilor vamale in suma de x lei si drept urmare contestatia acesteia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 284 din Codul vamal al Romaniei, aprobat prin Legea nr.86/2006, art. 660, alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin H.G. nr. 707/2006, art. 3 lit. s) si t), art. 61, art. 141 si art. 148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei, art. 105 art. 106 si art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al Romaniei, aprobat prin H.G. nr.1114/2001, art. 78 si art. 201 din Regulamentul (CEE) NR. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, art. 16, si art. 32 din Protocolul nr. 7 referitor la definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa, anexa la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, si Comunitatile Europene si statele membre ale acestora, pe de alta parte si art. 119, art. 120 si art. 216 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata,

DECIDE:

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC X SRL, impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale X in baza procesului verbal de control nr. x, prin care organul vamal a stabilit in sarcina acesteia o diferenta de drepturi vamale de import in suma de x lei si majorari de intarziere aferente in suma de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Municipiului X .